

32003R0882

L 127/1

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

23.5.2003.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 882/2003
(2003. gada 19. maijs),
ar ko izveido tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopiena ir ieinteresēta zvejā Klusā okeāna austrumu daļā, un tā sākusī procedūru, lai pievienotos Amerikas Tropisko tunzivju komisijai, turpmāk "IATTC", un saskaņā ar tās pienākumiem sadarboties, ko tai uzliek Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Kopiena nolēmusi piemērot IATTC pieņemtos pasākumus līdz brīdim, kad tā pievienosies šai organizācijai.
- (2) Kopiena parakstījusi Nolīgumu par Starptautisko delfīnu saudzēšanas programmu ⁽³⁾, turpmāk "AIDCP", un tā nolēmusi to piemērot uz laiku, izmantojot Lēmumu 1999/386/EK ⁽⁴⁾, līdz tās pilnīgai apstiprināšanai. Tāpēc Kopienai jāpiemēro nolīguma, kuram sekretariāta darbu nodrošina IATTC, noteikumi.
- (3) 1999. gada jūlijā AIDCP Līgumslēdzēja puse nolēma izveidot sistēmu, lai uzraudzītu un pārbaudītu tunzivis, kas nozvejotas nolīguma piemērošanas zonā. Attiecīgi Kopienai jāizveido tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēma tunzivīm, ko kuģi, kas zvejo saskaņā ar AIDCP, nozvejojusi nolīguma darbības zonā. Šīs sistēmas mērķis ir dot iespēju tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, nodalīt no tunzivīm, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, no noķeršanas brīža līdz brīdim, kad tās ir gatavas pārdošanai mazumtirdzniecībā. Šīs sistēmas pamatā ir priekšnoteikums, ka no nozvejošanas brīža tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, izkraušanas, uzglabāšanas, nosūtīšanas un apstrādes laikā marķē kā tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību.

(4) Šis lēmums kļuvis saistošs nolīguma pusēm, tādēļ Kopienai tas jāsteno.

(5) Par nozvejas izkraušanas un transportēšanas uzraudzību atbild katra dalībvalsts, bet tā var deleģēt šos pienākumus valstij, kurā notiek izkraušana, noslēdzot administratīvu vienošanos vai nolīgumu.

(6) Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kopējai zivsaimniecības politikai piemērojamu kontroles sistēmu ⁽⁵⁾, piemēro zvejas darbībai un visām ar to saistītām darbībām teritorijā un jūras ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalstu suverenitāte vai jurisdikcija, tostarp Kopienas zvejas kuģu darbībām trešo valstu ūdeņos vai tāljūrā, neierobežojot zvejniecības nolīgumus, ko Kopiena noslēgusi ar trešām valstīm, vai starptautiskās konvencijas, kurās Kopiena ir Līgumslēdzēja puse.(7) Šīs regulas izpildei vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko ievieš Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru realizēšanas procedūras ⁽⁶⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

Šī regula nosaka vispārējos principus un nosacījumus, kas attiecas uz to, kā Kopiena piemēro tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēmu, ko paredz Nolīgums par Starptautisko delfīnu saudzēšanas programmu (AIDCP).

(1) OV C 304 E, 30.10.2001., 212. lpp.

(2) Atzinums izsūtīts 2003. gada 27. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

(3) OV L 132, 27.5.1999., 3. lpp.

(4) OV L 147, 12.6.1999., 23. lpp.

(5) OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2846/98 (OV L 358, 31.12.1998., 5. lpp.).

(6) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. pants

Darbības joma

Šī regula attiecas uz zvejas kuģiem, kas peld ar kādas dalībvalsts karogu un kas reģistrēti Kopienā, turpmāk "Kopienas zvejas kuģi", un kas zvejo tunzivis nolīguma darbības zonā.

Šī regula attiecas arī uz visiem Kopienas kuģiem, kas peld ar kādas dalībvalsts karogu un kas reģistrēti Kopienā, un kas pārvadā tunzivis, kuras norādītas uzraudzības dokumentā. Tā attiecas arī uz tunzivīm, kas nozvejotas nolīguma darbības zonā un ko izkrauj, uzglabā, nosūta un apstrādā Kopienā.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

- 1) "tunzivis" ir tunzivjveidīgo zivju suga (*Scombridae*), izņemot makreļu dzimtas zivis;
- 2) "delfīns" ir delfīnu dzimtas suga, kas ir saistīta ar dzeltenspuru tunzivju zveju nolīguma darbības zonā;
- 3) "nolīguma darbības zona" ir Klusā okeāna austrumu daļas ūdeņi, kas noteikti AIDCP 3. pantā;
- 4) "tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību," ir tunzivis, kas nozvejotas iemetienos, kuros delfīni nav gājuši bojā vai tikuši nopietni savainoti;
- 5) "tunzivis, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību," ir tunzivis, kas nozvejotas iemetienos, kuros delfīni gājuši bojā vai tikuši nopietni savainoti; tunzivis, kas nozvejotas iemetienos, kad delfīnus ar nodomu ielenc kuģi, kas neievēro bojāgājušo delfīnu limitu (DML) vai kuru kapteinis nav minēts sekretariāta kvalificēto kapteiņu sarakstā, neuzskata par tādām, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību;
- 6) "novērotājs" ir persona, kuru IATTC vai Līgumslēdzējas puses valsts novērošanas programma norīko uz kuģa reģistrēt tā zvejas darbības;
- 7) "uzraudzības dokuments" ir dokuments, kuru iesniedz saskaņā ar šīs regulas I pielikuma A paraugu (tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību) un šīs regulas II pielikuma B paraugu (tunzivis, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību);
- 8) "iemetiens" ir riņķvada uzstādīšana un izcelšana, lai zvejotu tunzivis;
- 9) "kontainers" ir tvertne, kurā tunzivis uzglabā pēc izkraušanas, saldētavā vai arī transportējot uz apstrādes vietu.

4. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par to teritorijā nozvejotu, transportētu un apstrādei izkrautu tunzivju uzraudzību un pārbaudi saskaņā ar šo regulu.

2. Pienākums, kas minēts 1. punktā, attiecas arī uz ārpus nolīguma darbības zonas izkrautām tunzivīm, ko izkrauj kuģi, kas darbojas nolīguma darbības zonā. Šajos gadījumos uzraudzības sistēma ietver izkrautās kravas svara apstiprināšanu.

3. Novērotājiem uz klāja tunzivju uzraudzības dokumentus izdod AIDCP sekretariāts, izņemot gadījumus, kad dalībvalstī, kuras jurisdikcijā atrodas kuģis, ir spēkā valsts novērošanas programma. Šādos gadījumos dalībvalstis izsniedz novērotājam uz klāja uzraudzības dokumentus par katru kuģi, kas peld ar to karogu un ir pilnvarots zvejojot tunzivis nolīguma darbības zonā.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nolīguma darbības zonā nozvejotās tunzivis, kas tiek uzglabātas, apstrādātas vai realizētas to teritorijā, līdz brīdim, kad tās ir gatavas pārdošanai mazumtirdzniecībā, ir skaidri marķētas, attiecīgi, kā tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, un tunzivis, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību. Šajās procedūrās ietilpst sekojošas prasības:

- a) īpašumtiesību uz neapstrādātām tunzivīm, uz kurām attiecas uzraudzības dokumenta numurs, maiņu izskata saskaņā ar 6. panta 4., 5. un 7. punktu;
- b) apstrādes laikā tunzivis, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, un tunzivis, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, neapstrādā vienlaicīgi tajā pašā ražošanas līnijā;
- c) apstrādātāji veic uzskaiti, kas ir pietiekami skaidra, lai pēc apstrādāto tunzivju partijas numura būtu iespējams noskaidrot atbilstošo uzraudzības dokumenta numuru.

5. pants

Pienākumi zvejas darbību laikā

1. Novērotājs konstatē to, vai nozvejotās tunzivis ir noķertas tīklos, kas apdraud vai kas neapdraud delfīnu dzīvību, un, balstoties uz šo nolēmumu, tunzivis iekrauj sagatavotās kravas telpās, kas domātas šim nolūkam.

2. Pabeidzot iekraušanas darbības, novērotājs, apspriežoties ar kapteini vai viņa pārstāvi, atbilstošajā uzraudzības dokumentā norāda kravas telpā iekrauto tunzivju sugu un paredzēto daudzumu tīklā. Katru aizpildīto uzraudzības dokumentu parafē kapteinis vai viņa pārstāvis un novērotājs.

3. Tunzivju nodošana jūrā no viena zvejas kuģa tīkla citam zvejas kuģim abu kuģu novērotājiem jānorāda uzraudzības dokumentā, precizējot attiecīgo daudzumu, nodoto tunzivju sugu un to, vai tās noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, vai tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību.

4. Zvejas reisa beigās kapteinis un novērotājs kopīgi pārskata uzraudzības dokumentu, ieraksta tajā papildu piezīmes un to paraksta. Zvejas reiss beidzas brīdī, kad vienā izkraušanas reizē vai vairāku daļēju izkraušanu laikā kuģis izkrauj divas trešdaļas nozvejas vai vairāk.

5. Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. panta 2. punktā, pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai

6. pants

Izkraušanas, transportēšanas, uzglabāšanas un apstrādes darbības

1. Ne vēlāk kā 72 stundas pirms paredzētā izkraušanas datuma kuģa kapteinis, īpašnieks vai tā pārstāvis informē valsts iestādes par to, kur un kad notiks visas nozvejas vai tās daļas izkraušana, lai tiktu veikta tās pārbaude.

2. Ja zvejas reiss beidzas brīdī, kad kuģis ir izkrauts, kuģim tā nākošajam zvejas reisam izdod jaunu uzraudzības dokumentu, un tunzivis, kas paturētas uz kuģa, ieraksta jaunajā dokumentā kā pirmo ierakstu.

3. Ja zvejas reiss nebeidzas brīdī, kad kuģis ir izkrauts, kuģis patur iepriekšējo uzraudzības dokumentu un tā kopiju ar parakstu oriģināliem nosūta valsts iestādēm izkraušanas ostā.

4. Ja tunzivis izkrauj no viena zvejas kuģa un iekrauj transporta kuģī, lai transportētu uz apstrādes vietu, transporta kuģa karoga valsts ir atbildīga par attiecīgā tunzivju uzraudzības dokumenta saņemšanu, izkraušanas informācijas, tai skaitā informācijas par kopējo izkrauto svaru, ja tas tika pārbaudīts, saglabāšanu, tunzivju, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, nodalīšanu no tunzivīm, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību kraušanas un transportēšanas laikā un attiecīgās informācijas nosūtīšanu AIDCP sekretariātam, kopiju nosūtot Komisijai. Transportēšanas laikā abus tunzivju veidus var uzglabāt vienā un tajā pašā vietā, ar nosacījumu, ka tās fiziski atdala linums vai līdzīgs materiāls, un tunzivis, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, ir skaidri marķētas.

5. Ja tunzivis izkrauj tūlītējai apstrādei, dalībvalsts, kurā notiek apstrāde, ir atbildīga par izkraušanas dokumentācijas saglabāšanu un par tunzivju, kas noķertas tīklos, kas neapdraud delfīnu dzīvību, un tunzivju, kas noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, apstiprinātā svara uzskaiti. Attiecīgā dalībvalsts izmanto tunzivju uzraudzības dokumenta oriģinālu, lai iekļautu vajadzīgo informāciju datu bāzē un lai uzraudzītu apstrādātās tunzivis, un tā nosūta šī dokumenta kopiju tā kuģa karoga dalībvalstij, kas nozvejoja attiecīgās tunzivis.

6. Izkrautas tunzivis ievieto dažādos konteineros atbilstīgi tam, vai tās ir vai nav noķertas tīklos, kas apdraud delfīnu dzīvību, vai kā citādi. Uz katra konteinerā norāda atbilstošā tunzivju uzraudzības dokumenta numuru, to, vai tunzivis ir noķertas tīklos, kas apdraud vai neapdraud delfīnu dzīvību, un tunzivju apstiprināto svaru.

7. Nozvejas daļas pārdošanas gadījumā tai visos apstrādes posmos jāpievieno attiecīgais uzskaites numurs. Par nozvejas pārsūtīšanu jāpaziņo dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas atbild par izkraušanu un apstrādi, norādot uzraudzības dokumenta numuru, tunzivju sugu un daudzumu, un kravas saņēmēju.

8. Ja tunzivis izkrauj krastā trešo valstu ostās, dalībvalsts saskaņā ar īpašu vienošanos var deleģēt izkraušanas un transportēšanas pārraudzību valsts iestādēm minētajā ostā.

Ja ostas valsts, kas ir trešā valsts, ir AIDCP puse, ostas valsts kļūst atbildīga par uzraudzības dokumentu.

Ja ostas valsts, kas ir trešā valsts, nav AIDCP puse, kuģa karoga dalībvalsts ir atbildīga par uzraudzības dokumentu, ja puses nav vienojušās par ko citu ar īpašu divpusēju vienošanos.

9. Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 10. panta 2. punktā, var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai

7. pants

Datu izplatīšana

1. Lai īstenotu šos nosacījumus, dalībvalsts izveido elektronisku datu bāzi, kam jābūt elektroniski pieejamai Komisijai.

2. Dalībvalsts 10 dienu laikā pēc tunzivju uzraudzības dokumenta saņemšanas nosūta AIDCP sekretariātam novērotāja un kapteiņa parakstīto uzraudzības dokumentu un Komisijai tā kopiju.

3. Ievērojot 4. panta 4. punktu, dalībvalsts ziņo AIDCP sekretariātam par izmaiņām neapstrādātu tunzivju īpašumtiesībās, kā arī nosūta kopiju Komisijai.

4. Ziņojumu par to, kā tās īsteno tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēmu, dalībvalsts līdz katra gada 1. maijam nosūta Komisijai, kas, pamatojoties uz šo, līdz ikgadējai sanāksmei nosūta ziņojumu AIDCP sekretariātam.

5. Dalībvalsts nosūta Komisijai to amatpersonu vārdus un adreses, kas ir atbildīgas par šajā regulā noteiktās tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēmas īstenošanu.

6. Komisija nosūta AIDCP sekretariātam to Komisijas amatpersonu vārdus un adreses, kas ir atbildīgas par šajā regulā noteiktās tunzivju uzraudzības un pārbaudes sistēmas īstenošanu.

8. pants

Pielikumi

Regulas I un II pielikumu var grozīt, lai piemērotu Kopienai saistošos saglabāšanas pasākumus, ko paredzējusi AIDCP, saskaņā ar 10. panta 3. punktā izklāstīto procedūru.

9. pants

Īstenošana

Šīs regulas 5. panta 5. punkta un 6. panta 9. punkta īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto procedūru.

Pasākumus, kas jāveic, ievērojot šīs regulas 8. pantu, pieņem saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto procedūru.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 19. maijā

10. pants

Komitejas procedūras

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar 30. pantu Regulā (EK) Nr. 2371/2002 ⁽¹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

4. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā un 5. panta 6. punktā noteiktais laika posms ir trīs mēneši.

5. Komiteja pieņem savu reglamentu.

11. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A.-A. TSOCHATZOPOULOS

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

